

ΑΝΩ ΚΑΤΩ

ΕΤΟΣ Α

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΖΗΝΩΝΟΣ ΑΡΙΘ. 9

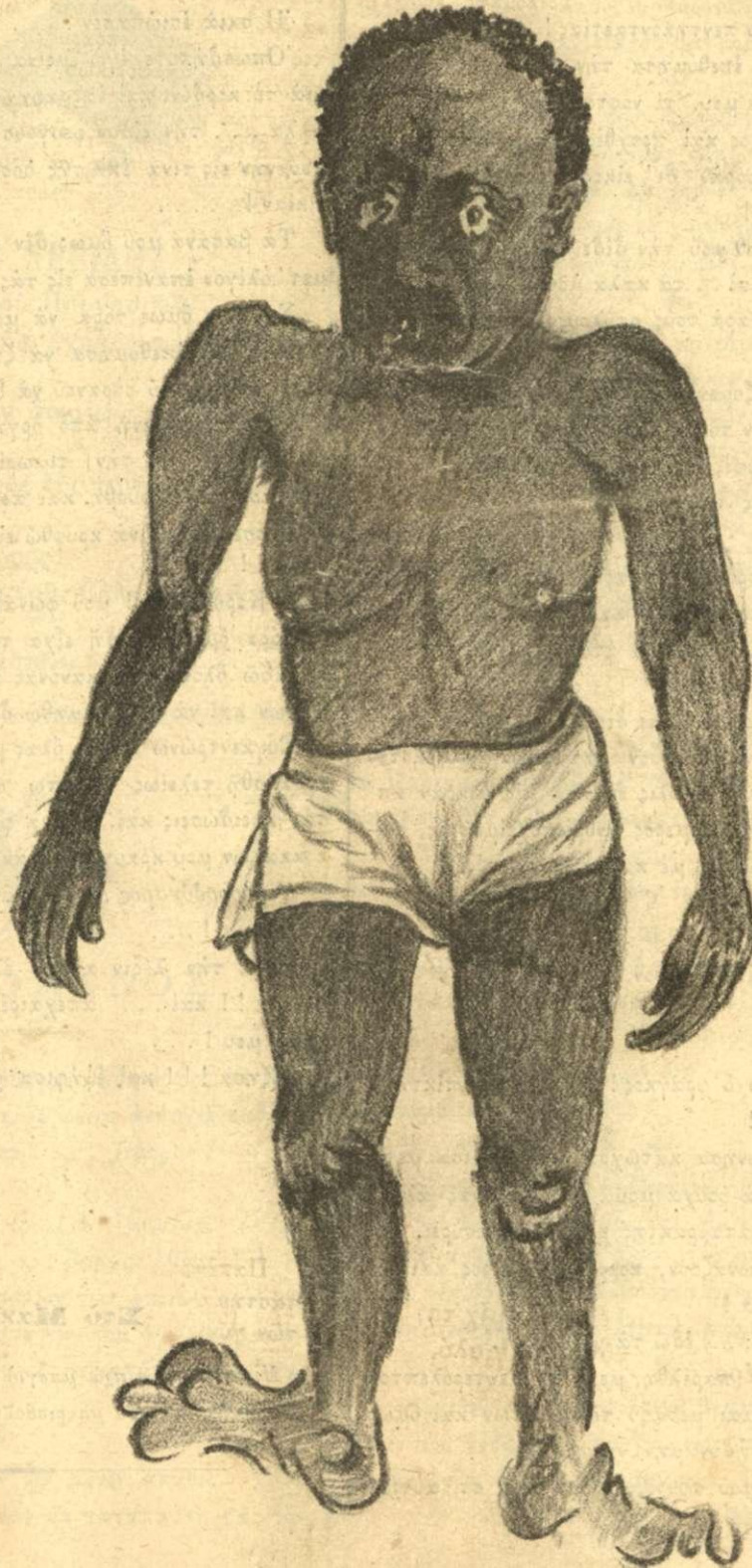
ΑΡΙΘ. 2

Ἡ συνδρομὴ ἑτησίᾳ καὶ προσηλωτικῶς διὰ τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμὰς 5 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν γράμματα χρυσῶ 5
Ἄγγελια καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ὁ στίχος

Διευθυντής: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΚΛΗΡΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 14 ΔΗΡΙΑΙΟΥ 1895

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠ. 10

Πῶς θὰ τὸν μεταβάλλῃ ἡ 16ῃ Ἀπριλίου.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Ένός πρῶην πεοαμμένου!!!.....

Εἶχον ἀποθάνει πρὸ πεντηκονταετίας!...

Φαντασθῆτε πόσον ἐπεθύμησα τὴν γῆν!

Τί νοσταλγία! Θεέ μου, τί νοσταλγία!

Δὲν ἐβάσταξα τέλος καὶ προχθὲς παρουσιάζομαι εἰς τὴν ἡμερησίαν ἀναφορὰν δι' εἰκοσιτετράωρον ἄδειαν διὰ... τὰς Ἀθήνας!

Ἡ Α. Σ. ὁ Σαβαῶθ μου τὴν δίδει ἀμέσως καὶ ἐνδύθει... ὀλίγον ἀέρα καὶ... τὰ καλὰ μου... κατέρχομαι.

Ἦτο νύξ. Ἐκεῖ παρὰ τοὺς στύλους ἐβασίλευεν ἄκρα σιγή.

Αἶφνης βλέπω σωζόμενον ἔτι τὸ ξύλινον ἐκεῖ πρᾶπηγμα μεθ' οὗ συνέζων τόσαι ἀναμνήσεις μου. Ἐκάθησα.

— Παιδί, ἓνα καφφέ, ἀναφωνῶ, συγκρούων παταγωδῶς τὰς δύο ὀστεώδεις σιαγόνας μου.

— Ἐσεφθασεεις.

Μετὰ μίαν ὥραν ἐρρόφων μακαρίως τὸν βαρὺν γλυκὸν ἀφίνων αὐτὸν νὰ χύνεται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὰς χασκούσας ὀπὰς τοῦ κοκκαλένιου ἀτόμου μου!...

Μετ' ὀλίγον ἀπεκικμήθη.

Αἶφνης ἀκούω μακρὸθεν κατὶ διαβολικὴς φωνῆς βραγχνές, ἀκατανόητες, ἓνα θόρυβον σατανικόν, ἀλλόκοτον τρελλόν. Σπεύδω, ἀλλὰ μόλις ἔφθασα εἰς μικρὰν ἀπ' αὐτὸν ἀπόστασιν, ἓνας τρομερὸς ἀνθρωποχειμαρρος, συρίζων, ὀρυόμενος λυσσωδῶς, με καταπλακώνει!!

Μπά!

Ἄγκυρα!

Τί κάνει λείε;... ἐπανελάβον.

Ῥάλλης!

Ἐληά!

Κορδόναρρος! κάτω ὁ φράγκος! κάτω ὁ θεομπίκτης! μαῦρο ὡς τὸ κόκκαλο!

Κόκκαλο... ἀνεφώνησα κάτωχρος καὶ ἤρχισα μετὰ τρόμου νὰ μαζεύω τὰ ροῦχά μου..... ἀλλ' ἓνας ἄλλος τρομερότερος ἀνθρωποκαταρράκτης με συμπαρασύρει.

Κορρρρδόνι! μου φωνάζουν, κορρρρδονονόναρος καὶ.... με ἀρπάζουν στὰ χέρια!

ὦ διάβολε! τώρα;... ἐδῶ τὰ μπλέξαμε.

Τὸ μεσονύκτιον εἶχε παρέλθῃ, μετὰ ἐν δευτερόλεπτον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἦμαι μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ ὅμως... δυστυχία μου δὲν ἠδυνάμην νὰ φύγω.

— Μωρὲ κορρρδόνι, μου σφυρίζουν οὐδὲ τρεῖς στ' αὐτιά.

— Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τί ἐστὶ κορδόνι; ἐγὼ βρὲ ἀδελφε εἶμαι πεθαμμένος.

— Μωρὲ κορρρδόνι.

Πῆγα νὰ σκάσω ἀπὸ τὸ κακό μου· ἐπικαλοῦμαι τέλος μίαν σκιάν.... διὰ νὰ ζητήσω ἐξηγήσεις, διότι με ζώντας... δὲν μοῦ ἐπιτρέπετο νὰ συνομιλήσω!

Σκιά! ἀναφωνῶ, ἐν ὀνόματι τῆς συναδελφότητός μας ἀπάντησον, τί ἐστὶ κορδόνι.

Καὶ ἡ σκιά περιλύπως.

— Ἀηδὲς σύμβολον πολιτικοῦ κύκλου.

— Ἐληά δὲ τί ἐστὶ;

Ἡ σκιά ἐσιώπησεν:...

Ὅπωςδῆποτε ἐγὼ ἔμεινα εὐχαριστημένος ἀφοῦ ἔμαθα γιὰ τὸ κορδόνι καὶ ἐστράφη νὰ εὐχαριστήσω τὴν Σκιάν ἀλλὰ... τὴν εἶδον φεύγουσαν μετὰ τρόμου καὶ εἰσερχομένην εἰς τινα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας φρουρουμένην οἰκίαν!.....

Τὰ βάσανά μου ὅμως δὲν ἐτελείωσαν δυστυχῶς, διότι μετ' ὀλίγον ἐπανεπέσα εἰς τὰς χεῖρας τῶν δαιμονιζομένων.

Σάμπως ὅμως τώρα νὰ μᾶρσε λιγάκι ἡ ζωὴ καὶ ὁ θόρυβος καὶ ἐπεθύμησα νὰ ζήσω ὅτ' αἶφνης βλέπω ἀπὸ μίαν γωνίαν τοῦ οὐρανοῦ νὰ ξεμυτίζη ἡ κεφαλὴ τοῦ Σαβαῶθ κατακόκκινη ἀπὸ ὀργή.

Ἀνελογίσθη τὴν τιμωρίαν μου καὶ τὸ κοκκαλένιο ἐγὼ μου συνεκρούσθη καὶ πάλιν.

Προσεπάθησα νὰ κρυφθῶ εἰς τὸ πλῆθος καὶ τὸ κατώρθωσα!!

— Κορδόναρος! μου φωνάζουν.

Τώρα ὅμως ἐπειδὴ εἶχα τὴν ἀνάγκην τοὺς ἔπρεπε νὰ παραβῶ ὅλους τοὺς κανόνες καὶ τοὺς θεσμοὺς τῶν πνευμάτων καὶ νὰ τοὺς μιμηθῶ διότι ἄλλως.....

Συγκεντρῶν λοιπὸν ὅλας μου τὰς δυνάμεις, ἀφίνω νὰ κρεμάσθῃ τελείως ἡ κάτω σιαγὼν, ξεβιδῶν ὅλας μου τὰς κλειδώσεις καὶ, με ἓνα φοβερὸ τρομῶδες τριξίμο τῶν κοκκάλων μου κραυγάζω σὰν δαιμονισμένος:

Κορρρρρδόνναρος!!!.....

Θαῦμα!...

Μετὰ τὴν λέξιν αὐτὴν ἔλαβον... σάρκας!! ἀνέπνευσα!! καὶ... ἀπεχειρήθησα ὀριστικῶς τοὺς νεκροὺς μου!...

Ἐζήσα!!! καὶ ἐψήφισα μάλιστα!

Στὸ Μακρυγιάννη

Μὴν ἀγοράζης πλὰ μογιὰ καὶ φύλα τὰ λιανά σου

Τὴν Κυριακὴ θὰ μαρτυροῦν γιὰ πάντα... τὰ μαλλιά σου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΙΔΗΣ

Ὁ ἐκ τῶν ιδρυτῶν τοῦ Παρνασσοῦ.

Ὁ ἐκ τῶν ιδρυτῶν τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν.

Ὁ ὑποστηρικτὴς τῶν δικαίων τοῦ καταπιεζομένου λαοῦ.

Ὁ ἐνθερμος συνήγορος τῆς τιμῆς τοῦ στρατοῦ.

Ὁ ἀκούραστος δικηγόρος.

Ὁ μαγευμένος ῥήτωρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου,

Ὅλοι ἄσπρο!

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αἱ Πάτριαι καίονται, αἱ Πάτριαι κινδυνεύουν, αἱ Πάτριαι πλέουν εἰς τὸ αἶμα, μία δὲ φωνὴ ἀντηχεῖ καθ' ὅλην τὴν πόλιν: ἀμύνησθαι περὶ . . . Πάτρας!

Καὶ τὰ πνεύματα εἶνε τρομερὰ ἐξημεμένα. Ὁξεῖαι φωναὶ ἀκούονται εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ βαρεῖαι ὕβρεις ἀνταλλάσσονται μεταξύ τῶν ἀντιπάλων τῶν ὁποίων τοὺς μὲν ἀνέλαβε ὑπὸ τὴν ψιλὴν προστασίαν τοῦ ὁ κ. Κανκάρης, ἐνῶ ὁ κ. Γεροκωστόπουλος περιπαῖται εἰς ἄλλας ἀσχολίαις.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν μένει ἀπαθὲς. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐννοεῖ μὲ πᾶσαν θυσίαν νὰ καταπαύσῃ τὰς τα-

ραχᾶς. Πρὸς τοῦτο ἀπέστειλε προχθὲς εἰς Πάτρας ἀρκετοὺς στρατιώτας . . . ἐκ τῆς διλοχίας τῶν νοσοκόμων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν πτωμάτων!

Καὶ ἐνῶ τὰς Πάτρας λοιμένεται ἡ στάσις τῶν πολιτῶν, τὰς Ἀθήνας ἐξακολουθεῖ νὰ μαστιζῇ ἡ στάσις . . . τῶν ἀρχῶν ἀπέναντι τῶν προόδων τῆς εὐφρογίας. Μέχρι σήμερον ἐγένοντο 10 κρούσματα ἐκ τῆς νόσου αὐτῆς. Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας θέλουσα νὰ περιστείλῃ τὸ κακόν, εὐλόγως διέταξε τὴν ἀπολύμανσιν ὅλων τῶν ἀκαθάρτων μερῶν ἀπὸ τοῦ γραφείου τῆς Ἑσθιῆς μέχρι τῆς γλώσσης τοῦ κ. Πασσαγιάννη.

Ὅσοι μετέβησαν προχθὲς τοῦ Θωμᾶ εἰς τὴν πανηγυριν τοῦ Γουδι ἐκοπάρισαν ἀέρα καὶ νερό. Ἄλλὰ τί ἐπιμονὴ καὶ αὐτὴ τῶν Ἀθηναίων! Ἐνῶ ἡ βροχὴ τοὺς ἐλουζεν, αὐτοὶ, τὸ Γουδι τὸ γουδοχέρι, δὲν ἐννοοῦσαν νὰ τὸ κουνήσουν ἀπὸ τὴν πανηγυριν.

Τὴν πρωίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκάη εἰς τὴν ἰδίαν ἐξοχὴν καὶ ὁ Ἰούδας. Τὴν εἶδησιν ὅμως αὐτὴν σᾶς τὴν μεταδίδομεν ὑπὸ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν, διότι τὴν ἐπομένην εἶδομεν τὸν κ. Συγγρὸν νὰ περιέρχεται τὰς ὁδοὺς.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τοῦ κ. Συγγροῦ, σᾶς πληροποροῦμεν ὅτι ὁ Τσουλῆς διαμμένων εἰς τὴν ἑπαυλίν του τῆς Γκούρας συνέλαβε τρεῖς νέους αἰχμαλώτους. Ἡ κυβέρνησις σκέπτεται ὅπως τοὺς ἀπελευθερώσῃ νὰ ἀποστείλῃ τὸν . . . κ. Λύτραν.

Αὔριον Σάββατον δικάζονται καὶ οἱ ἀμαξηλάται εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον διὰ τὰ σακουλάκια. Ἡ δίκη των θὰ γείνη ἀνὰ 20 χωριστά, τοιουτοτρόπως δὲ ἡ ἀστυνομία ἐλπίζει φασοῦλι τὸ φασοῦλι νὰ γεμίσῃ τὰ . . . σακούλια τοῦ δημοσίου καὶ τὰς φυλακὰς.

Προχθὲς ἐγένετο ἐν τῷ μεγάλῳ δημοτικῷ θεάτρῳ ἡ εὐεργετικὴ τῆς συμπαθοῦς αἰοιδῶ Σελίστε Μπαλλέτι, καθ' ἣν ἐπαίχθησαν οἱ Γρανδιέροι καὶ ἐξετελέσθη τὸ Νάρι-νάρι. Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἰς τὸ Νάρι-νάρι ἡ κ. Μπαλλέτι εἶνε γλυκυτάτη!

Καὶ τῆς Κορδοβὴ ἡ εὐεργετικὴ ἐπέτυχε θυυμασίως. Ἐψάλλε τὴν Γραν-βία, τὸ δὲ κοινὸν τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐφθασε εἰς τὸ μέρος τοῦ μελοδράματος εἰς τὸ ὁποῖον τῆς ἐλύθη ἡ καλτσοδέτα φρενητιωδῶς ἐκράυασε: Νὰ ἐπαρα-λυθῇ! Νὰ ἐπαρα-λυθῇ!

Ἦρχισεν ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος, πολὺ ὅμως φοβούμεθα μήπως ἐντὸς ὀλίγου τὸν ἀφήσουν πάλιν . . . μάρμαρο!

Μπουλ. Νυντόγκ

ΔΗΜΟΣΘΕΗΣ ΣΚΥΛΙΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΙΑΣ

Υποψήφιος τῶν Δηλιγιαννικῶν συνδυασμοῦ ἐκ Πειραιῶς

Λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Ἀριστείδου Σκυλίτη, τοῦ φιλοπεδίου Διτμάρχου Πειραιῶν. ἐπὶ τῆς δημομαρχίας τοῦ ὁποίου, νέα ἐδόθη ὄθησις πρὸς ἐξωράσιον καὶ πρόσδοον τῆς γειτοῦτος πλεως Πρωθῆς δὲ ἀκόμη ἐν ἐπισημότητι παρεδίδετο τὸ τελευταῖον ἔργον τῆς δημοτικῆς του ἀρχῆς, τὸ μέγα θέατρον Πειραιῶς καὶ μετ' εὐφύμου μείας ἀνέφερε τὸ ὄνομά του ὁ διάδογός του καὶ ἴδν δῆμαρχος κ. Ρετοίνας.

Ὁ υἱὸς του, ὁ ἴδν δημοφιλὴς ὑποψήφιος, τὸ δεύτερον ἤδη ἐκτιθέμενος εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀπελαύει ἀμερίστων συμπαθειῶν ἐν Πειραιεῖ, ὡς τὸ ἀπέδειξε καὶ ἡ παρελθούσα ἐκλογή, καθ' ἣν συνεκέντρωσεν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν μεγαλείτερον ἀριθμὸν ψήφων. Ἡ δημοτικότης του εἶνε ἀναμφισβήτητος, κυρίως δὲ μεταξὺ τῶν λαϊκῶν τάξεων, παρὰ ταῖς ὁποίας εἶνε ἀγαπητὸς καὶ γνωστότατος. Γενικὴ γνῶμη ἐν Πειραιεῖ ἐπικρατεῖ ὅτι καὶ κατὰ τὴν παρούσαν ἐκλογὴν οἱ συμπολίται αὐτοῦ θὰ τὸν τιμῆσωσι μεταξὺ τῶν πρώτων, διὰ τῆς ψήφου των.

Ὡς στρατιώτης ἐξεπλήρωσε πάντοτε εὐόρκως τὸ καθήκον του, ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος εὐλικρινῶς ὑπὸ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ. Εἰς τὴν μόνην δὲ περίστασιν τῶν συνοριακῶν, καθ' ἣν ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ δικιμασθῶσι καὶ τινες ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν μας, εὐφύμως ἀναφέρεται καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὡς ἐπιδεικνύμενον θάρρος καὶ ψυχραιμίαν, οὗ τὴν τυχοῦσαν, εἰς συμπλοκὴν πρὸς τὸν τουρκικὸν στρατὸν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκινδύνευσεν ἐλόκληρος πυροβολαρχία νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΚΟΥΖΕΣ

Υποψήφιος βουλευτῆς τοῦ Δηλιγιαννικοῦ συνδυασμοῦ

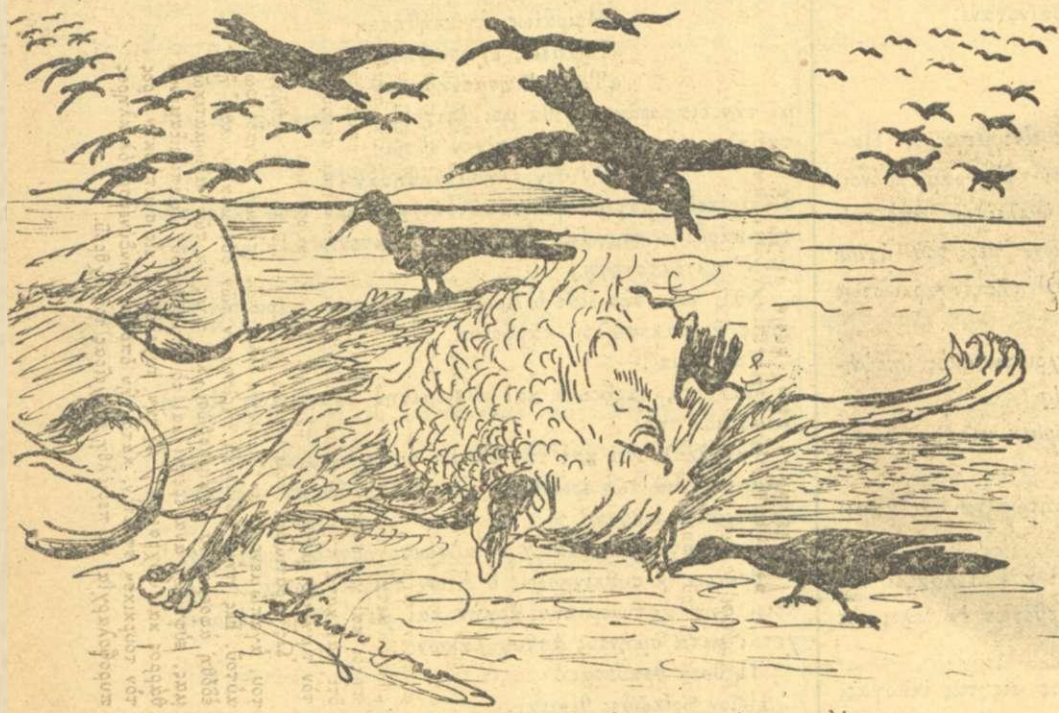
Ὁ Ἀ. Σκουζὴς ὁ συμπαθὴς καὶ γνήσιος Ἀθηναῖος ἀρχαίμενος ἀπὸ νεαρῶτάτης ἡλικίας τοῦ πολιτικοῦ του σταδίου ὡς Γραμματεὺς τῆς ἐν Ἡέννῃ Βασιλικῆς Προεδρίας, κατώρθωσε νὰ ἐπισύρῃ τὴν ἐκτίμησιν πάντων ἐκείνων, οἵτινες διείδον εἰς τὸν εὐπατρίδην νεανίαν τὴν μέλλουσαν ἱλληνικὴν προσωπικότητα, καὶ δι' αὐτὸ τῇ ἐπιμόνῳ τῆς ὑπηρεσίας παρακλήσει ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκθέσεως, ἣτις ἔλαβε χώραν ἐν Βιέννῃ κατὰ τὸ ἔτος 1873.

Αἱ ὑπηρεσίαι, ἅς παρέσχε ἐπιτόμως εἰς τὴν πατρίδα, ἣ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμονῇ αὐτοῦ, ἠδύνατο ν' ἀποτελέσωσι σειρὰν ἐπιτυχιῶν, ἱκανῶν μόνον αὐτὸν ν' ἀναδείξωσιν ἄνδρα προωρισμένον εἰς ὑψηλὴν ἀποστολήν. Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ Διεθνεί Συνεδρίῳ τῆς Στοκχολμῆς ἐν ἔτει 1878, τῆς Πρώτης κατὰ τὸ 1885 καὶ ἀργότερον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἑτέρου συνεδρίου ἐν Πετρούπολει τὸ 1890, ἀνταπεκρίθη εὐστόχως εἰς τὰς προσδοκίας τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας καὶ κατώρθωσε νὰ ὑψώσῃ ἐν ὑπερμέτρῳ ἀναλογίᾳ τὸ γόητρον τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος.

Ἡ πεποιθήσις αὐτῆ ὑπηγόρευσε ἀναμφιβόλως εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ προσκαλέσῃ τὸν κ. Σκουζὴν ὡς συνακόλουθον κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην ἐθνικὴν περίοδον, καθ' ἣν εἶχε λάβει ἐκεῖνος ἐντολήν ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ἐν τῷ ἐν Βερολίνῳ συνεδρίῳ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Ἡρωϊκὴ ἐξοδος τοῦ Μεσολογγίου.

Οἰκτρὸν τέλος τοῦ βρυχωμένου λέοντος.

Πῶς θὰ περιέλθῃ τὴν Κυριακὴν τὰ τμήματα

ΕΙΣ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Εἰς τοῦ Δημητρίου Καλλιφρονᾶ κόσμος πολὺς καὶ κοσμετικὸν ἄφθονον ἐξ αἰτίας τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἑσθινῆς ὅστις εἰς τὸ μέσον τοῦ σαλονιοῦ ἠμιλεῖ περὶ καθαρᾶς συνειδήσεως τοῦ ἐκλογέως.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν τρικουπικῶν ἐδῶ θεωρεῖται βεβαία.

Ὁ κ. Παναγιωτίδης μόνον μυρίζεται ὅτι θὰ χάσουν δύο θέσεις οἱ φίλοι των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀνγκυκάζει ἕνα ὀλίγον εἰλικρινῆ Τρικουπικὸν νὰ ψιθυρίσῃ :

— Θὰ χάσομε πολλές θέσεις, μοῦ φαίνεται.

⚡

Εἰς τοῦ Μακρυγιάννη ὅλα εἶνε σκοτεινὰ καὶ μαῦρα. Ὁ ἀγαπητὸς ὑποψήφιος ἐκ τῆς στενοχωρίας τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἐλευκάνθη, ὅλος.

Καθ' ἣν στιγμήν εἰσῆλθομεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὄμιλος νέων διερχόμενος κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ ὑποψηφίου ἐψάλλε τὸ «Μαῦρ' εἶν' ἡ νύχτα στὰ βουνά».

Ὁ ὑποψήφιος ἐστέναξε βαθέως εἰς τὸ ἄκουσμα καὶ ἔσεισε περιλύπως τὴν κεφαλὴν, κᾶποιος ὅμως ἰστάμενος πλησίον τοῦ παραθύρου καὶ θέλων νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ ἀνέκραξε :

— Πῶ! Πῶ! κόσμος!

Ὅλοι ἔσπευσαν νὰ ἰδοῦν ἀλλ' οἱ διαδηλωταὶ ἔστρεψαν ἀπὸ ἄλλην ὁδὸν καὶ οἱ Μακρυγιαννικοὶ εἰσῆλθον πάλιν λέγοντες μεταξύ τους.

— Μωρ' εἶδες κόσμος!

— Σὰ μιὰ μεγάλη μαυρίλα φαινότανε.

⚡

Εἰς τοῦ Μακράκη ὁ συνωστισμὸς εἶνε μεγάλος. Παράδες καὶ πνευματικοὶ καὶ καλόγηροι καὶ Φραμμασόνοι.

Ὁ Μακράκης ἰστάμενος ὄρθιος ἠμιλεῖ ὡς ἀπὸ τρίποδος περὶ βασιλείας . . . τῶν οὐρανῶν, περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος . . . τῶν ἐκλογῶν καὶ περὶ τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ θεοῦ . . . λόγου.

— Τοιοῦτότρόπως, ἐπιλέγει, ὁ χριστιανικὸς ὑποψήφιος, ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἡ Σωτηρία.

— Γιὰ τὴν Ἀμαρτωλῶν Σωτηρίαν μιλάει, προσθέτει εἰς τῶν ἀκροατῶν του.

— Πρέπει ὅμως ἐξακολουθεῖ ὁ ρήτωρ νὰ σᾶς κάμω καὶ μίαν Ἀποκάλυψιν.

Ἄλλ' ἀντὶ ἀποκαλύψεως ἀρχίζει καὶ διαβάζει τὸν Ἐξάψαλλον τῶν ἀντιθέτων του προσθέτων ἐν τέλει, ὡς εἶδος καλεμπουρίου καὶ τὰ ἐξῆς :

— Αὐτοὶ θὰ μαυρίσουν ἐξάπαντος εἰς τὰς ἐκλογάς, διότι εἶνε ἄνθρωποι τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος εἶνε μαῦρος.

— Εὐγε, εὐγε.

⚡

Εἰς τοῦ Ζαχαρίτσα, τί κόσμος! καὶ τί κακό! Ἄλλοι μπαίνουν ἀπὸ τὸ παράθυρον καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὸ τσάκι. Ὁ κ. Ζαχαρίτσα θὰ μπῆ ἀπὸ τὸ δεύτερον τὴν Κυριακὴν.

Ὁ ὑποψήφιος εἶνε φαιδρὸς, χαριέστατος.

Εἶνε χριστιανός, λέγει, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐλπίζει εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν . . .

— Καὶ εἰς τὸ μέγα ἔλεος, προσθέτει κᾶποιος.

Ἐδῶ κανεὶς δὲν ἀγορεύει, καὶ μολονότι ὁ κόσμος εἶνε ἄπειρος, ἡ ζωρότης ἀπουσιάζει.

⚡

Εἰς τοῦ κ. Πάνου Κωνσταντινίδη μεγάλη συγκίνησις! Ὁ γηραιὸς διδάσκαλος κάθεται εἰς τὴν τραπέζαν μετὰ τῆς συζύγου του καὶ συνομιλοῦν παίζοντες κοντσίνα.

— Πότε νὰ περάσουν κι' αὐτὲς ἡ ἐκλογές! λέγει δυσανασχετοῦσα ἡ σύζυγος.

— Ἀλήθεια! μὰς πέθανε ἡ ἀνησυχία καὶ ὁ θόρυβος!

Χασμουροῦνται καὶ οἱ δύο καὶ . . . ὕπνον ἐλαφρὸν σὰν τὸ κεφάλι τοῦ . . . δασκάλου!

Μποῦφος

ΕΝΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τραγικὴ αὐτοκτονία!

Ἐκείνη, Γαλλίς παιδαγωγός.

Ἐκεῖνος, Λέων τῆς δεινροστοιχίας.

Ἐν ἐπιτύμβιον φίλου μου δικηγόρου σᾶς διηγείται ὁλην τὴν ἱστορίαν τῆς ἀγάπης των :

«Τυχαίως ἐγνωρίσθησαν,

«Μοιραίως ἠγαπήθησαν

«Βραδέως ἐχωρίσθησαν,

«Ταχύ ἐλησμονήθησαν!»

μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι θὰ μοι ἐπιτρέψῃ ὁ ποιητὴς νὰ μεταβάλω τὸν τελευταῖον στίχον οὕτω :

«Πλὴν δὲν ἐλησμονήθησαν!»

διότι ἐκείνη βρῆεως φέρουσα τὸν χωρισμὸν τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς καρδίας της ἀπεφάσισε ν' αὐτοκτονήσῃ!

Ν' αὐτοκτονήσῃ;

Ναί, ναί, τὴν εἶδε ὁ Λέων ἀγοράζουσαν παρὰ τοῦ γειτονικοῦ ἀνθρακοπώλου κάρβουνα.

Κάρβουνα!

Μάλιστα κάρβουνα καὶ κλειομένην ἐρμητικῶς εἰς τὸ δωμάτιόν της.

Τὴν ἀκολουθεῖ καὶ τὴν βλέπει καταγινόμενη νὰ παραγμίσῃ διὰ τῶν ἐρωτικῶν του ἐπιστολῶν καὶ τὴν κλειδωτῶσαν ἀκόμη.

Τετέλεσται! ἡ Μαίρη θ' αὐτοκτονήσῃ δι' ἀνθράκων!

Τρέμων ἐκ συγκινήσεως ὁ Λέων τρέχει, φωνάζει, εἶδο ποιεῖ τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανέρχεται μετὰ σμήνους ἀστυφυλάκων.

Ἡ θύρα θραύεται!

Ποῖον φρικῶδες θέαμα.

Ἡ ταλαίπωρος Μαίρη . . . ἐτηγάνιζε λουκάνικα εἰς τὸ τὸ πλευρὸν ἑνὸς ἐνωμοτάρχου!

Σόκιν ὁ ἀναγραμματισμένος.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Κορδόνη ἢ ἐληά :

Ψέμματα λέν ἀγάπη μου τρελλή
 Ὅτι ἐγὼ ἀνήκω σ' τὸ κορδόνη...
 Τὸ τί λατρεύω φῶς μου πειρὸ πολὺ
 Ἐσὺ θαρρῶ πῶς τὸ γνωρίζεις μόνη.

⚡

Θυμᾶσαι ; Ὅταν σ' εἶδα σ' τὰ παλιὰ
 Καὶ τὰ ἄχασα σ' τὴν τόση ὠμορφιά σου
 Μ' ἐρώτησες—«Κορδόνη ἢ ἐληά ;»
 Καὶ εἶπα :—Εἶμαι θυμὰ τῆς ἐληάς Σου !

⚡

Αἰ, ἀπὸ κείνον τάχα τὸν καιρὸ
 Δέν σοῦ τὸ λείει φῶς μου ἢ καρδιά Σου
 Πῶς φρόνημα ν' ἀλλάξω δέν μπορῶ
 Ἐν ἔσῳ συλλογιέμαι τὴν ἐληά Σου ;

Νίκος

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Ὁ κ. Μπαϊρακτάρης δέν ἐννοεῖ νὰ λησμονήσῃ τὰς παλαιὰς του συνηθείας. Δι' ἀστυνομικῆς διαταγῆς ἀπηγόρευσε τὰς συναθροίσεις πέραν τῆς δεκάτης ἑσπερινῆς ὥρας. Οἱ ὑποψήφιοι καθὼς ἦτο ἐπόμενον, διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως ἄν καὶ ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι μεγαλειότερον δίκαιον νὰ παραπονεθοῦν εἶχον οἱ κτηματῖαι κατὰ τῆς... δεκάτης αὐτῆς.

×

Αἰ σκηνκὴ ἐννοεῖται δέν ἐλειψαν συνεπείᾳ τῆς διατάξεως ἐξῶθεν τῆς οἰκίας Λεβίδου ἰδίως συμπλοκὴ ἐπῆλθε μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων καὶ τοῦ πλήθους καθ' ἣν ἐχτυπήθησαν... δύο πορτοφύλια καὶ ἐπληρώθη... ἡ φιλοτιμία ἐνὸς λοχίου.

×

Ἡ ἀστυνομία τὸ μέτρον τῆς αὐτῆς ἐδικαιολόγησεν ἀρκούντως. Δέν πρέπει, εἶπε, νὰ ταράσσεται ὁ ὕπνος τῶν φιλησύχων πολιτῶν ἀπὸ τὰς διαδηλώσεις. Συμφωνοῦμεν ἄν καὶ νομίζομεν ὅτι μ' ὅλα αὐτὰ οἱ πολῖται θὰ μένουν πάντοτε ἀγρυπνοί... φύλακες τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος.

×

Τὸ νόστιμον εἶνε ὅτι τὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα περιφέρονται μόνον ἐξῶθεν τῶν οἰκιῶν τῶν Δηλιγιαννικῶν ὑποψηφίων. Πολὺ λαμπρὰ ἡ σκέψις. Τί νὰ κάμουν εἰς τὸ σαλόνι λόγου χάριν τοῦ κ. Δ. Καλλιφρονᾶ ; Ἡ διά-

ταξίς δέν λέγει ὅτι ἀπαγορεύεται καὶ ἡ συναθροίσις... ἐνὸς ἢ δύο πολιτῶν!

×

Οἱ ἀνεξάρτητοι πάλιν προχθὲς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ. Εἰς τὸν σταθμὸν, κατὰ καθιερωθεῖσαν πλῆξιν συνηθειαν, τοὺς ὑπεδέχθησαν οἱ κ. κ. Πατσιά-δης καὶ Καστριώτης... ὁ ἐπικαλούμενος Σκενδέρμπεης.

×

Κατὰ τὴν κάθοδον αὐτὴν ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Φλογαίτης ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἀλλ' οἱ κορδονικοὶ δέν τοῦ ἐπέτρεψαν. Ὁ κ. Φλογαίτης ἀμέσως ἔκαμε... παραστάσεις.

×

Μετὰ τὸν κ. Φλογαίτην τὸν λόγον ἠθέλησε νὰ λαβῆ ὁ Μακράκης ἀλλὰ καὶ αὐτὸν αἰ φωναὶ τῶν ἀντιπάλων τὸν ἤμ-πόδισαν καὶ οὕτως ὁ Πειραιεύς ἐγένετο θεάτρον λυπηρῶν σκηνῶν κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Μακράκης... τὸ ἔβαλε... στὸ πόδι.

×

Ὁ Μακράκης βαρέως φέρων τὰ Πειραιϊκὰ ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῆ κάμνων ὁμιλίαν εἰς τοῦ Ψυρρῆ. Ἡ ἀγόρευσις τοῦ αἰρετικῆς ῥήτορος ἐστράφη ὅλη κατὰ τῆς βασιλείας διότι... ὑπέγραφε τοὺς νόμους ! Οἱ ἥρωες τοῦ Ψυρρῆ ἠννόησαν ὅτι ἐζήτηε νὰ τοὺς παίξῃ... τὸν παπᾶ.

×

Εἰς τὰ Τρικουπικὰ σαλόνια ἡ κίνησις καθ' ἐσπέραν ζωηροτάτη. Ὁ κ. Κατσούλης, ὁ συντάκτης τοῦ Βόθρου, μετὰ τοῦ κ. Παναγιωτίδη, ἐνθέρμου φίλου... τοῦ Βόθρου, ἀκολουθοῦμενοι καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους περιέρχονται τὰς αἰθούσας τῶν Τρικουπικῶν. Ἐντούτοις φαίνεται ὅτι πάει... λάσπη ἢ δουλειά τους.

×

Τὰς ἐπισκέψεις ὅμως τοῦ κ. Παναγιωτίδου δέν τὰς βλέπουν μὲ εὐχάριστον μάτι αἱ κυρίαὶ τῶν ὑποψηφίων. —Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἔλεγε μία προχθὲς, κουβαλεῖ μαζί του ὅλη τὴν λέρα τῶν Ἀθηνῶν.

—Τί νὰ μᾶς κἀνῆ ὁ... κακὸ-μυρὸς ! ἀπήντησεν ὁ σύζυγός της, ἀφοῦ βρωμάει... μπαρούτι ἀπ' τὴν ἐκλογή ;

×

Ὅλα δὲ τὰ ἀπολυμαντικὰ μέσα τίθενται εἰς ἐνεργειαν. Διότι νὰ εἰποῦμε καὶ τὴν ἀλήθειαν οἱ ὑποψήφιοι τὸν ἀγαποῦν τὸν κ. Παναγιωτίδην.

—Εἶνε διευθυντῆς τῆς Ἐωθινῆς, ἔλεγε προχθὲς ὁ κ. Καλλιφρονᾶς, καὶ ἡ Ἐωθινὴ εἶνε λαμπρὸ φύλλο μὲ καλοὺς συντάκτας.

—Τὸ ξεῦρω, ἀπεκρίθη ἡ κυρία του, τὸ ψάρι ἀπὸ τὸ κεφάλι... βρωμάει.

×

Τοῦ κ. Κορμεληᾶ ἡ ἐκλογὴ φαίνεται ὅτι θὰ γείνη πεισματωδῆς. Τὸν ὑποστηρίζουν αἱ κυρίαὶ ἐξάπαντος θὰ

ἔχωμεν πολλά... θύματα, φόβος δὲ ὑπάρχει μήπως...
χρῆσθαι καὶ αἵμα.

×

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Κορομηλάς εἶνε ὠραῖος καὶ συμβασιμότητος. Τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν κυριῶν τοῦ κόμματος του. Τὰς ὑπενημιζόμεν δὲ ὅτι κατὰ τὸ πρόγραμμα του δὲν ἐννοεῖ νὰ πληρώνη τίποτα... ἀπὸ τόκου καὶ χρεωλύσια.

×

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς ἣτις εἶνε ἡ Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων, ὁ Τρικούπης ἔχει ἀπόφασιν νὰ περιέλθῃ ὅλα τὰ τμήματα, οἱ δὲ φίλοι του θὰ τὸν ραίνουν με ἄνθη ἐνῶ συγχρόνως θὰ ψάλλουν;

Ἐραννον τὸν τάφον αἰ... Μυροφόροι κ.λ.π.

×

Ὁ λαϊκὸς ρήτωρ Χατζιδάκης, ψαρρᾶς, θελήσας νὰ ἀγορεύσῃ ἐν τῇ Νέᾳ ἀγορᾷ ἐδάρη διότι ἠθέλησε καὶ αὐτὸς ἀφίνων τὰ ψάρια του, νὰ τὰ κάμῃ θύλασσα καὶ νὰ γείνη... ἄλιεὺς ἀνθρώπων. Τὸν συνιστῶμεν εἰς τὸν κ. Μακράκη.

×

Εἰς τὸν Βῶλον οἱ Τρικουπικοὶ ἔχουν ἀδιάσειστον πεποίθησιν ὅτι θὰ φέρῃ καὶ τοὺς πέντε ὁ Καρτάλης. Ἡμεῖς ἀμφιβάλωμεν διότι ὅπου ἀκούσ πολλὰ κερύσια πέρνει καὶ μικρὸ Καρτάλι.

×

Τὸ σχέδιον τοῦ Τρικούπη ἐν Μεσολογγίῳ ἀπέτυχεν. Ἐκ τῶν δύο ὑποψηφίων τοὺς ὁποίους ἔθεσε πλησίον τῆς κάλπης του, ὁ μὲν Τρεμπόνης τὸ βονίξε ὁ δὲ ἰατρὸς Τσάλας ἐδήλωσε ὅτι δὲν δέχεται. Καὶ ὁ φίλος κ. Πῶπ μετὰ τὴν εἶδησιν.

—Καὶ Τσάλλα μὲ ὑγείαν!

×

Καὶ μία σκέψις φανατικοῦ κορδονικοῦ.

— Ἡ ἀγκυρα γιὰ νὰ σωθῆ πρέπει νὰ δεθῆ στὸ κορδόνι!

Καὶ εἶνε πραγματικῶς... γιὰ δέσιμο!

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ὁ Σελᾶς

Λόγους ὁ φ α ἴ ν ε ι κί' ὁ Σελᾶς
στὸ Κέντρο μ' ἔλα τὰ Σωστά του!
Τί τοῦ πληρώσεις, ὦ Ἑλλάς,
τὴν τ σ ὄ χ α ἢ τὰ βαφτικά του;

Στὸν Ἀπόστολο Μακράκη

Δὲν εἶσαι καθὼς φαίνασαι κουτὸς

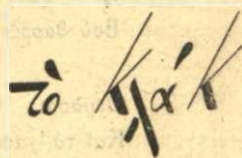
Παριερότατε Μακράκη!

Καὶ μὲ τὴν τωρινή σου ἀνοησία

Ἄποστολος ἐγίνηκες σωστὸς

καὶ θ' ἀρχινήσουν σὲ λιγάκι

νὰ σὲ διαβάζου νε στὴν ἐκκλησία.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Ἐλευθέρα Σχολή. Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφόρηθην τὴν ἴδρυσιν καλλιτεχνικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω εὐρὺν τίτλον ὑπὸ τῶν εὐφαντάστων καλλιτεχνῶν κ. κ. Λεμπέση καὶ Φιλιπότη. Ἡ ἴδρυσις τῆς Σχολῆς αὐτῆς τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγκην πρὸ πολλοῦ εἶχεν ὑποδείξει ἡ δχι τόσον εὐάρεστος κατάστασις τοῦ Πολυτεχνείου, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἀνοίξει εὐρύτερους τοὺς ὀρίζοντας τῆς καλλιτεχνίας καὶ θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἀναζωογόνησιν τῶν παρ' ἡμῖν τεχνῶν. Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τοὺς ἰδρυτὰς της.

Τὸ «Ἄνω Κάτω» ἐκφράζει τὰς μυρίας εὐχαριστίας του πρὸς τὰς συναδέλφους «Νέαν Ἐφημερίδα», «Παλλιγενεσίαν» καὶ τὸ ἀγαπητὸν «Σκριπ» διὰ τὴν κολακευτικὴν ἀναγγελίαν ἣν ἔκαμον τῆς ἐκδόσεώς του.

Τὸ **Στάδιον.** Τὸ λαμπρὸν, τὸ μοναδικὸν περιοδικὸν τοῦ Πειραιῶς τὸ ὁποῖον διευθύνει ὁ συμπαθὲς φίλος κ. Γεώρ. Κριτῆς εἰσῆλθε ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου εἰς τὸ δεῦτερον ἔτος. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐξέδωκε καὶ ὠραῖον καλλιτεχνικὸν φύλλον. Τοῦ εὐχόμεθα νὰ ἐορτάσῃ καὶ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα του.

Εἰς ἀπερίσκεπτον κόρη.

Κόρη μὲ καστανὰ μαλιά,
περνᾷ ἀπὸ τὴν γειτονιά μου,
ρίχνει μιὰ ἀπιστη ματιὰ,
χωρὶς νὰ ξεύρει, πῶς μ' αὐτὴν, πληγώνει τὴν καρδιά μου.

Συρ. Δ. Βόρσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ

Ἴατρος

Νευρικῶν καὶ Φρενικῶν Νοσημάτων

Δέχεται ἐπισκέψεις 8—10 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

36 — Ὅδὸς Αἰόλου — 36

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΓΙΑΤΡΑΚΗ

Ὅδὸς Αἰόλου ἀριθμὸς 140

(κάτωθεν Ξενοδοχείου Μασσαλίας).

Παπούτσια στερεὰ, κομψὰ καὶ εὐθηνά. Τὸ μόνον κατὰστημα διὰ νὰ ικανοποιῆ καὶ τὰ ἰδιοτροπώτερα γούστα τῶν γυναικῶν, ὅσον μικροσκοπικὸ ποδαράκι καὶ ἂν ἔχουν.

Τύποις ΠΑΣΣΑΡΗ καὶ ΒΕΡΓΙΑΝΝΙΤΟΥ